

encaparrador -a adj. Que en-

caparra
~~encaparrador~~

encaparrament m. l'act de qui
 està encaparrat

b El carbi mal enciès encaparra || Bon. Sa he
resaldràs un altre dia; not'hi encaparris ara.

encapçalament m. Acció d'encapça-
 lar; allò amb que s'encapçala algu-
 na cosa

encapçalar v. tr. Posar al cap o comen-
 çament (d'una plana, d'un capítol, etc.; d'un
 llibre, d'un escrit qualsevol) un adorna-
~~ment~~ ment, una nota preliminar,
 un títol, etc.

~~encapillar~~
encapillar naut.

encapuyissat m. Respect de canyes

encapuyonar v. tr. Imposar

saliva, un atiment)

encaparrar v. tr. fatigar, enturbelir (el
 cap) l'entendi, una preocupació, la beguda, etc.

El carbi mal enciès encaparra

|| Preocupar. Ajunt afer l'encap-

parra molt | pron. No us hi

encaparran, que no serà res.

~~encaperullar~~

encaperonar v. tr. Posar el caperó (a algú)

~~encaperullar~~

~~encaperonar~~

encaperullar v. tr. Posar el caperull
 o la caperulla (a algú)